

1. Welke prioriteiten stel je?

Patricia en Steven hadden knallende ruzie, al vóór het ontbijt! Toen Steven boos de deur uitliep om naar zijn werk te gaan, schreeuwde Patricia hem na: 'Hoe kún je nou zó weggaan? We hebben dit toch nog niet uitgepraat?!' Tot haar stomme verbazing kwam Steven terug en meldde zich af voor alle zakelijke afspraken van die morgen. Hij zei: 'Jij bent voor mij belangrijker dan mijn werk.' Patricia is dat nooit vergeten. Er zijn momenten in je leven dat je moet kiezen: wat is nu eigenlijk het belangrijkste voor jou? Dit verhaal is wel héél bijzonder. Want in zulke situaties geef je normaal gesproken voorrang aan je werk. Terwijl dat eigenlijk bizar is, want als je er goed over nadenkt is je levenspartner véél belangrijker dan je werk.

Wat krijgt prioriteit? In feite is dat de centrale vraag in het bijbelboekje Haggai. Het Joodse volk is door de Babyloniërs meegevoerd, in ballingschap, naar het verre Babylon. Maar inmiddels is het Babylonische rijk ten val gekomen. Er is nu een nieuw wereldrijk: dat van de Meden en de Perzen. En zij hebben besloten dat de Joodse ballingen weer terug mogen naar huis, naar Jeruzalem. En zo zijn de eerste groepen weer teruggegaan naar hun eigen land. Maar ja, dat is een leeg land, met verwoeste steden, één grote puinhoop. Wat is dán je prioriteit? Waar ga je mee aan de slag? De Joden die teruggekeerd zijn, die werpen zich helemaal op hun eigen leventje. Ze bouwen hun eigen huizen op. En neem het ze eens kwalijk, ik denk dat we misschien allemaal wel zo zouden reageren. Maar God kijkt daar anders tegenaan! Hij maakt het volk een verwijt, via de profeet Haggai, in hoofdstuk 1. Daar zegt God: 'Zien jullie niet dat Mijn tempel in Jeruzalem nog in puin ligt? Jullie lopen allemaal te draven voor je eigen huis! Maar Mijn huis dan? Jullie zeggen: "Daar hebben we nog geen tijd voor, dat komt later wel." Maar jullie hebben dus wel tijd voor je eigen huis...?' Haggai stelt een heel indringende vraag: wat is écht belangrijk voor je? Al je eigen zaken? Of de zaak van God? En het mooie is: de mensen luisteren naar Haggai! Ze zeggen: 'Jongens, Haggai heeft gelijk! Kom op, we gaan aan de tempel bouwen!' Wat is dat mooi! Door alle eeuwen heen zijn er mensen geweest die verkeerde beslissingen namen, maar er zijn ook altijd mensen geweest die op het cruciale moment de goede keuze maakten! Die kozen voor de HERE!

Wij staan allemaal regelmatig voor zulke keuzes. dat begint al 's morgens, na het opstaan. Hol je zó de dag in? Of neem je eerst een moment voor God? Luier je 's zondags de week in, of kom je de Schepper eren? Kiest u voor de goedkoopste weg – zwart een mannetje laten komen – of kiest u voor de eerlijke weg? Elke dag maken we keuzes. En wat is het mooi als je de goede keuzes mag maken! Ook al ga je talloze malen de fout in, elke keer dat je een goede keuze maakt, dan eer je God daarmee. Dat u vanmorgen in de kerk bent, dat jij hier zit, dat u thuis meeluistert, dat is een goede keus! En als je je inzet voor God, in India, of in Brazilië, of waar dan ook, dan is dat een goede keus! Elke zomer weer gaan duizenden jongeren op pad, en trouwens ook ouderen, om te bouwen met World Servants, of om campingevangelisatie te doen, of om een kamp te leiden. Dat zijn allemaal manieren om te bouwen in Gods Koninkrijk.

En er zijn nog zóveel andere manieren. Je bouwt aan de tempel van God als je bidt voor vervolgd christenen, of als je een taak op je neemt in de kerk. Je bouwt voor God als je op bezoek gaat bij een zieke collega, en je probeert iets

van de liefde van God door te geven. Je bouwt voor je Schepper, als je een kaart stuurt aan iemand die het moeilijk heeft. Noem maar op: er zijn 1001 manieren om te bouwen voor God.

En wat zegt Haggai, ook tegen ons? 'Doe het! Wat is nou echt belangrijk in je leven! Je leeft maar één keer! Besteed je tijd goed! Op een dag zul je staan voor de troon van God. Dan zal je hele leven aan je voorbijtrekken als één grote

film. Al die momenten waarop jij keuzes moest maken. Wat is het vreselijk, als je je dan moet schamen voor alle verkeerde keuzes, onbenullige dingen, waar je je druk om maakte. En wat is het rijk, als je dan opnieuw voor je

mag zien, dat je de goede keuzes maakte!' Dat is een indringende oproep!

2. Hoe ga je om met ontmoediging?

In hoofdstuk 2 gaat Haggai verder. Als de bouwers ongeveer een maand bezig zijn, komt er een nieuwe boodschap van God, bestemd voor Zerubbabel, dat is de politieke leider, en voor Jozua, dat is de hogepriester, de geestelijk leider, en voor heel het volk. En dan lezen we in vers 4: 'Wie is er onder u overgebleven die dit huis in zijn eerste heerlijkheid gezien heeft? En hoe ziet u het nu? Is het niet als niets in uw ogen?'

66 jaar eerder is de tempel in Jeruzalem verwoest. Dus de ouderen in de tijd van Haggai weten nog hoe die tempel er vroeger uitzag. En nu zien ze, na een maand bouwen, de contouren van die nieuwe tempel. En dat valt niet mee... Tjonge, dit stelt toch helemaal niets voor... In het boek Ezra wordt precies beschreven wat er op dat moment gebeurt. In Ezra 3: 12. Als de fundering van de nieuwe tempel gelegd is, dan staat er een grote menigte mensen. Alle jongeren staan te juichen, maar alle ouderen staan te huilen. Wat een klein tempeltje...

Dat is de ontmoediging. Als je gaat bouwen voor God, zijn er altijd momenten van ontmoediging. Dat is niet leuk, maar wel de realiteit. Jullie als India-groep, als India-staf, hebben dit jaar heel wat momenten van ontmoediging gehad.

Problemen die soms als paddestoelen uit de grond schoten. En ook als jullie deze week op pad gaan, en daar zijn, zul je momenten hebben van intense ontmoediging. Als je darmen niet tegen het eten kunnen, daar in India. Of als het gaat botsen, tussen mensen. Of als er iets mis gaat op de bouwplaats. Misschien loop je wel een keer te janken en te denken: 'Wat doe ik hier!?'

Maar wat zegt Haggai, namens God? Die ontmoediging, die moet je onder ogen zien! Stop dat niet weg! Kijk maar eens goed! Ja, inderdaad, die tempel is véél kleiner dan je had gedacht. De dingen gaan niet altijd zoals je wilt. Je moet soms je dromen bijstellen.

De tempel is kleiner dan je dacht. Máár: God is veel gróter dan je dacht!

Dan komt vers 5: 'Wees sterk, Zerubbabel! Wees sterk, Jozua! Wees sterk, bevolking van het land!' Drie keer: 'Wees sterk!' En dan: 'Werk door, want Ik ben u, spreekt de HERE van de legermachten.' Weet u wie dat zijn, de legermachten? Dat zijn de engelen! Miljoenen en nog eens miljoenen, oneindig in getal! De engelen, die door God

worden uitgestuurd over de hele aarde, om mensen te beschermen, te dienen, ook in India. 'Ik ben met u, spreekt de HERE van de legermachten.' Voelt u de kracht die uit die woorden spreekt?! Als God nou mét je is, wie kan er dan tégen je zijn?! De Here Jezus zegt in Mattheüs 28: 'Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding van de wereld.' Het is één voortdurend refrein in de Bijbel: 'Ik ben met je! Waar je ook gaat! Als je bouwt voor God, dan ben je nóóit alleen!' Dan staat God je terzijde, met Zijn miljoenen engelen! Als je dat beseft, zou je dan nog bang zijn? Als je op weg gaat? Of als achterblijver, hier in Nederland?

God zegt: 'Ik heb toch een verbond met jullie gesloten?' (vers 6). 'Ik heb het toch gezegd, door Mijn Geest, die in jullie midden stond: Wees niet bevreesd! Wees niet bang!' Dat verbond van God met Israël, daar mogen wij bij horen, door het geloof in Jezus Christus. God zegt: 'Ook over jullie strek Ik Mijn handen uit, je bent veilig onder Mijn vleugels.'

3. De HERE regeert!

En dan, in de rest van hoofdstuk 2, krijgt Haggai een blik in de toekomst. Via Zijn knecht Haggai laat God zien wat Hij zal gaan doen. 'Nog even, dan zal Ik de hemel, de aarde, de zee en het droge doen beven. Ik zal alle heidenvolken laten beven, en zij zullen komen naar het verlangen van alle heidenvolken, en Ik zal dit huis vullen met heerlijkheid. De heerlijkheid van dit toekomstige huis zal groter zijn dan die van het eerste. In deze plaats zal Ik vrede geven, spreekt de HERE van de legermachten.'

Die bouwers, daar in Jeruzalem, die krijgen een blik in de toekomst. Wat bedoelt God hier? Nou, die tempel is inderdaad een geweldige tempel geworden. Vijf eeuwen later heeft koning Herodes deze tempel enorm laten vergroten en laten verfraaien. Maar wat nog véél belangrijker is: in die tempel is God Zélf binnengekomen! In de persoon van Jezus Christus! Dat gebouw, waar die mensen bij stonden te huilen, omdat het niets voorstelde, dat gebouw is door God gebruikt om daar Zelf binnen te komen, om daar vrede te brengen. En inderdaad: de wereld is door God helemaal opgeschud! God heeft de wereld in beweging gezet: éénderde van de mensen op aarde Jezus Christus leren kennen! God heet niet voor niets de HERE van de legermachten?! Als je daar in India bent, en je denkt: 'Ach, de christenen zijn hier maar een heel kleine minderheid. Wat stelt het eigenlijk voor, het christendom?' denk dan aan Haggai! 'Ik zal de hemel en de aarde laten beven! En als u hier in Nederland weleens denkt: 'Waar moet het heen met onze samenleving? Het lijkt wel of niemand meer beseft hoe belangrijk geloof is. De Tweede Kamer walst over alle religieuze gevoelens van mensen heen. Hoe moet het verder?' Als u dat denkt, weet dan dat er een moment komt, dat God opniéuw de hemel en de aarde zal laten beven! Als Christus terugkomt, met bazuingeschal, met miljoenen engelen om Hem heen, en als iedereen Hem zal zien en zal sidderen!

Als wij bouwen voor God, doen we dat nooit alleen! De HERE van de legermachten, Hij is met ons! De hele wereld is van Hem! Hij zegt: 'Van Mij is het zilver en van Mij is het goud.' En dat hebben we ervaren, dit seizoen! Het is toch een groot wonder dat het er is, al het geld dat nodig was?

4. Wie bouwt voor God, wordt een rijk mens!

Wie de goede keuze maakt, wie de juiste prioriteiten stelt, zals het zéker merken: dat de HERE leeft! Dat Hij regeert! 'Groot is Hij, allerhoogste Heer, onze Vredevorst; wat een God is Hij!'

Ik heb eens zitten googelen, en gezocht naar mensen die vertellen wat ze meegemaakt hebben met World Servants. Ik kwam het verhaal tegen van Betty, die in 2004 meeging met een reis naar Egypte, om daar een school te bouwen. Een jaar eerder was ze ook al geweest. Ze schrijft dit: 'De projecten hebben een enorme impact op mijn persoonlijke leven gehad. Ik ben veel meer gaan nadenken over mijn geloof. Tegelijk beseft ik ook dat de impact die wij op de bevolking van het land hebben gehad nog veel groter is geweest. Men stond met tranen in de ogen toen we het dorp verlieten. Daarna is het heel gek om hier weer in Nederland te komen. Ik heb het als een ware cultuurschok ervaren dat de mensen zich hier druk maken over welk merk chips ze dit keer zullen nemen, terwijl men in Egypte elke dag, letterlijk elke dag, bezig is met overleven, omdat ze geld moeten lenen om een brood te kopen. Ik heb geleerd dat je elke dag weer God mag danken voor alle dingen die je van Hem mag ontvangen. Ik vind het echt heel bijzonder dat je, door drie weken te bouwen in een ontwikkelingsland, zoveel kunt leren.'

En ik kwam nog een ander verhaal tegen, van Carel. Die schrijft: 'In oktober 2007 ben ik naar Malawi geweest met 25 medegemeenteleden, in samenwerking met World Servants. Waar ik van anderen gehoord had dat zij naast het doel van het bouwen van een schoolgebouw wel één of ander hóger doel hadden, moest ik passen. Ik dacht gewoon: "Heer, hier ben ik. Ik heb een paar goede handen, een gezond verstand, maakt U er maar gebruik van." In het vliegtuig bekwam me de gedachte dat als ik geen plannen had, God die misschien wél had. Misschien moest ik wel iets leren.

Ik besloot me gewoon open te stellen en de dingen op me af te laten komen. We hadden als leidraad de brief van Jacobus en daar staat: "Beoordeel mensen niet op hun uiterlijk en hun rijkdom." Met andere woorden: laat je vooroordelen varen. Ik was hier dus echt om te leren. Over vrijwel al mijn reisgenoten heb ik mijn mening moeten bijstellen.

Andersom kreeg ik volop, waar ik niet meer naar op zoek was: erkenning. Ook zag ik dat we met onze westerse manier van "kerk zijn" niet altijd goed bezig zijn. Ik heb in Malawi mensen gezien die bijna niets hebben. Het gevoel dat juist die mensen uitstralen in een dienst deed mij de koude rillingen over de rug lopen. Als wij naar de dienst gaan nemen we onze zaak, onze hypotheek, onze auto en alle andere materiële zaken mee. Zij niet. Zij hebben wél het geloof in Jezus dat ze meenemen. Malawi was voor mij een openbaring en een keerpunt op bepaalde punten. Ik bid nu graag hardop en ik heb geen schroom meer om dat te doen. Ik ben dankbaar voor alles wat ik mag ontvangen van God. En daardoor ben ik in staat de dingen die ik voor de Heer mag doen met heel veel enthousiasme te doen. Kortom, ik ben als een heel rijk man teruggekomen uit Afrika.'

Zomaar twee verhalen, en er zijn er nog zóveel méér! Als je de goede prioriteiten stelt, de juiste keuzes maakt, als je bouwt voor God, word je een rijk mens. Rijk in je ziel. En Hij Zelf is bij je, overal waar je gaat: Hij, de HERE van de hemelse legermachten! Amen.